

Intervenció del president de la Generalitat, Pere Aragonès i Garcia, al Senat

Madrid, 19 d'octubre de 2023

Bon dia a tothom. He vingut a comparèixer en aquesta comissió a defensar l'amnistia, a defensar el referèndum d'autodeterminació de Catalunya com a culminació de la resolució del conflicte polític, a defensar el benestar i la prosperitat dels ciutadans de Catalunya. En definitiva, he vingut aquí a defensar Catalunya. La Catalunya de tothom, de tots els catalans i catalanes, que, independentment, del que pensin, volen viure en llibertat, pau i justícia.

Sóc plenament conscient que l'objectiu real d'aquesta sessió no és cap altra que tornar a utilitzar Catalunya per les batalles partidistes a nivell d'Estat espanyol. Atiar una vegada més l'anticatalanisme per desgastar l'adversari. Govern qui governi, sempre s'utilitza Catalunya per esgarrapar quatre vots.

A qui ha impulsat aquesta comissió, el Partit Popular, no li importa el que pensi Catalunya. No li importa l'opinió, la voluntat, les aspiracions o els anhels dels catalans i catalanes. De fet, donaven per segur que podrien parlar de Catalunya sense el representant de Catalunya.

Si els importés Catalunya, ens convocarien per resoldre el dèficit fiscal de 22.000 milions d'euros anuals que erosiona els serveis públics, la competitivitat i l'Estat del benestar del meu país. Un dèficit fiscal que limita els recursos que podem destinar a hospitals, escoles, seguretat, promoció econòmica, infraestructures o cultura. Uns recursos que els catalans paguem en impostos però que no tenim la capacitat de disposar-ne.

Si els importés Catalunya, ens convocarien per resoldre el mal servei dels trens de Rodalies, conseqüència de dècades de falta d'inversió pública, un mal servei que pateixen tots els usuaris, votin a qui votin, parlin la llengua que parlin.

Si els importés Catalunya, ens convocarien per parlar per què quan el Parlament de Catalunya aprova normatives avançades a nivell europeu en l'àmbit de l'habitatge, la lluita contra el canvi climàtic, o la igualtat entre homes i dones, ens topem amb les anul·lacions per part del Tribunal Constitucional.

Si els importés Catalunya, senyors i senyores del Partit Popular, estarien al nostre costat per promoure la llengua catalana, a Catalunya i a la resta de territoris que la compartim, de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó. I no s'oposarien a que fos plenament oficial als tribunals de justícia, al Congrés de Diputats, o a la Unió Europea.

En definitiva, si els importés Catalunya, l'escoltarien. Ens escoltarien. Voldrien saber què pensa. Amb totes les seves veus i pensaments, amb tota la seva diversitat ideològica, cultural, d'orígens, però també amb els seus consensos. Consensos com el català a l'escola, com la fi de la repressió contra l'independentisme, com també l'àmplia majoria de catalans i catalanes que volen resoldre el conflicte polític entre Catalunya i Espanya votant en un referèndum.

No els importa Catalunya. No els importen els catalans i catalanes. Només utilitzar-nos per les seves picabaralles.

Catalunya és una nació. Una nació europea, cívica, democràtica. Que s'ha forjat al llarg dels segles, gràcies a les aportacions dels nascuts a Catalunya i de persones d'arreu que, en arribar a Catalunya i estimar la societat que esdevé a partir d'aquell moment la seva casa, també són catalans i catalanes. I, com a nét d'andalusos, ho puc testimoniar perfectament. Andalusos que, per cert, parlaven en català als seus néts perquè es sentien orgullosos de Catalunya i el que representa.

També vull reconèixer que, més enllà del que representa i fa la dreta nacionalista espanyola, hi ha molts ciutadans de la resta de l'estat espanyol que coneixen, estimen i aprecien Catalunya. Que valoren el que som, que ens estimen com som. I que amb ells existeixen un llaços fraternals independentment de la relació política de Catalunya amb Espanya que hi ha en cada moment de la història.

Catalunya és una nació que no mira l'origen de la seva ciutadania sinó el futur compartit que lliurement volem construir. Una nació que la mou la recerca del benestar, la prosperitat, d'oportunitats per a tothom.

Una nació que vol una societat cohesionada a través de les oportunitats, dels drets i de les llibertats. Crec que tot això, molts de vostès ja ho saben. Malgrat que alguns no ho vulguin reconèixer.

Una nació, la catalana, que no és ni millor ni pitjor que les altres, però que vol ser plenament responsable del seu futur. Vol decidir. En pau, en llibertat, entre totes les opcions. En democràcia i amb reconeixement.

L'amnistia avui és imprescindible per avançar en la resolució del conflicte polític entre Catalunya i les institucions de l'estat espanyol. És imprescindible per tornar el que és un conflicte polític a la política. Per no repetir l'empresonament de ciutadans i ciutadanes per raons polítiques. Per acabar amb els exilis forçats. Amb les multes. Amb els espionatges que hem patit. Amb les inhabilitacions per raons polítiques. O amb la persecució que pateixen ciutadans del nostre país per haver exercit el dret a la manifestació. Per acabar, doncs, amb la causa general contra l'independentisme.

L'amnistia és un pas imprescindible, un punt de partida que ha de continuar la feina feta els darrers anys per aportar solucions allà on d'altres hi ha posat repressió, bloqueig i manca de diàleg. Una feina que inclou l'alliberament dels presos polítics ara fa dos anys, la derogació del delictes de sedició o el reconeixement de l'existència d'un conflicte polític que es resoldrà a través del diàleg, de la negociació i dels acords. Acords que han de ser votats per la ciutadania de Catalunya. Com els dos governs, el català i l'espanyol, vam acordar.

L'amnistia no és un punt i final. Ha de ser el punt de partida. El punt de partida d'un camí que té un destí: que la ciutadania de Catalunya voti, en un referèndum, sobre el seu futur polític. Que voti sobre la independència.

Ho volem fer de forma acordada, reconeguda, amb participació de tothom. Perquè sigui la ciutadania catalana la que decideixi. On totes les opcions siguin possibles si la ciutadania hi dona suport de forma majoritària. Com he defensat, i ho he tornat a fer aquesta mateixa setmana, un referèndum com el que es va realitzar a Escòcia.

Acabar amb la repressió i apostar per la resolució dialogada, acordada i democràtica, del conflicte polític és un gran consens a Catalunya. I s'han expressat també en la mateixa línia l'assemblea parlamentària del Consell d'Europa, el comitè de detencions arbitràries de Nacions Unides, en diverses ocasions o el Comitè de Drets Humans de Nacions Unides.

Avui ens convoquen aquí -tot i que confesso que crec que alguns de vostès no m'esperaven- per intentar impedir l'amnistia. S'escandalitzen per una amnistia que ha d'acabar amb la repressió i tornar un debat polític a la política.

S'escandalitzen per una amnistia, però no ho fan davant dels 6.000 indults aprovats pels diferents governs de Felipe González. No s'escandalitzen davant els altres 6.000 indults dels governs de Jose María Aznar, que beneficiaven condemnats per corrupció –corrupció de posar-se diners públics a la butxaca-, o condemnats també per terrorisme d'Estat.

Diuen que l'amnistia és un cop d'Estat, alguns de vostès, però obliden que hi ha una llei d'amnistia vigent, la de 1977, i que hi van donar suport. I que impedeix investigar els crims de sang de la dictadura.

Però malgrat això, malgrat la llarga trajectòria de la utilització partidista de Catalunya per part del PP, que inclou la recollida de firmes contra l'Estatut d'Autonomia, que inclou el 155, que inclou la repressió, Catalunya mira endavant i farà camí.

Perquè ens apassiona treballar per una vida digna per als prop de 8 milions de catalans i catalanes. Perquè volem deixar enrere el conflicte i volem guanyar democràticament i tenir totes les eines per garantir la sanitat, les escoles, la seguretat, les oportunitats de treball, el sistema de ciència i recerca, el medi ambient i la igualtat entre dones i homes que Catalunya mereix. I que tots els pobles del món mereixen, en llibertat i fraternitat.

Però volem mirar endavant i assumir totes les responsabilitats sobre el futur del nostre poble.

Senyores i senyors, Catalunya votarà en un referèndum. N'estic convençut. Per voluntat, per perseverança, per democràcia. Sempre amb la mà estesa i sempre amb les mans lliures.

Visca Catalunya